

Кіровоградська область
Обласна бібліотека ім. Н. І. Кривоноса
Інв. №

Контрольний зразок

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота,

5

квітня 1980 року

№ 42 (2770)

Ціна
2 коп.

КНИГИ ЖИТТЄВОЇ МУДРОСТІ

З великим ентузіазмом сприйняли трудящі Кіровоградщини, юнаки і дівчата області промову товариша Л. І. Брежнєва на урочистому засіданні в Москві, присвяченому врученню йому Ленінської премії за книги «Мала земля», «Відродження», «Цілина», твори, які стали для радянських людей школою громадянськості, патріотизму, інтернаціоналізму. Про це свідчать відгуки, що надходять до редакції.

Публікуємо деякі з них.

ДЖЕРЕЛО НАТХНЕННЯ

Мільйони людей у нашій країні і за рубіжком висловлюють Леоніду Іллічу Брежнєву щирі вдячності за його чудові книги, зі сторінок яких яскраво й арно постає величезний образ радянської людини. Ці твори — певнечне джерело натхнення, наслідуючи великих прикладів героїчних бойових і трудових традицій сучасників.

Незабаром наша країна святкуватиме 35-річчя Пе-

ремоги над гітлерівською Німеччиною. Глибоко символічно, що напередодні цієї події Ленінською премією відзначено твори, в яких описуються бойові й трудові подвиги народу, котрий ніколи не був завойованим. Присудження Л. І. Брежнєву Ленінської премії — достойна оцінка його творчості.

Ми з нетерпінням чекаємо нових книг-роздумів Леоніда Ілліча.

Л. ПОЛОЗЮК,
учасник боїв на Малій землі,
с. Глодоси
Новоукраїнського району.

ДО МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ

Широко знана трилогія Леоніда Ілліча Брежнєва «Мала земля», «Відродження» і «Цілина» — красномовний факт духовності нашого суспільства, його дивовижної життєстійкості.

Невмирущий подвиг малоземельців і суворі будні першопрохідців цілини, вселенетарні струси і вихоплені прямо з виру бурхливих історичних подій окремі людські долі — все знайшло в цих творах повноправне предметне етілення.

Чи не найбільше вражає людинознавчий аспект книги, вміння автора не тільки дохідливо й просто говорити про речі далеко не прості, загальнодегавні, а й одним-двома штрихами увиразнити живий людський характер, сказати про нього із зворушливою теплою.

Зі сторінок трилогії постає перед очима масового читача портретна галерея сучасників у всій своїй негучній величч і розмаїтості.

Це книга-роздум, книга-підсумок. Розповідаючи про минуле, вона водночас звернена в майбутнє.

Джерела народного досвіду, про які йдеться в ній, житимуть і наступні покоління, стануть у пригоді величезній армії творців прийдешнього. Ось чому відзначення трилогії Ленінською премією напередодні славного ювілею — подія заслужена і цілком закономірна.

Виступаючи зі словом-відповіддю на церемонії вручення високої нагороди, Леонід Ілліч сказав: «Пора відмовитися від пишних слів, казенщини і механічних повторів. Треба звикнути писати, вкладаючи в кожну фразу власну живу думку, власні почуття. Прекрасно сказано! Є над чим замислитись журналістам, письменникам, як і всім тим, хто причетний до масової пропагандистської роботи.

В. БАЗИЛЕВСЬКИЙ,
член Спілки письменників СРСР.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В ШКІЛЬНИХ
КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

ТВОЄ КОМСОМОЛЬСЬКЕ ДОРУЧЕННЯ

Так уже повелося: у квітні, напередодні річниці з дня народження В. І. Леніна, шкільна комсомольська підбілка підсумки зробленого, намічає головні орієнтири завтрашніх справ.

Найважливіші збори року. Їх довго чекали. До них готувалися як до свята, як до відвертої розмови про удачі і прораханки в роботі комсомольської організації, про навчання, про те, як зробити кожен день шкільного життя насиченим, корисним.

У комсомольців 9-го «В» класу середньої школи № 6 м. Кіровограда йде принципова й серйозна розмова.

У школі нам лишилося вийти дуже мало — всього рік. І тому кожен із нас повинен виявити себе як зрілий громадянин уже сьогодні, — так почала збори секретар класної комсомольської організації Наталя Метлицька, — і в навчанні, в громадській роботі, і в праці.

Свого комсорга активно підтримали Марія Шаалмова, Санко Маринкевич, Володя Федоров, Валє Ткач, Михайло Антонов.

Багато говорили комсомольці про виконання своїх шкільних доручень.

Раніше я не розуміла всієї важливості свого комсомольського доручення, — сказала Таня Мікурова, відповідаючи за успішність у класі. — Думала: ну й що з того — є у моїх однокласників деякі і трішки чи немає? Ноді й сама не зовсім добросовісно ставилась до навчання. Але згодом, коли довелося допомагати товаришам, навіть критикувати їх, зрозуміла, що позитивний приклад іншим я повинна показувати не рідусім сама.

Для нас, учнів, — продовжив Олексій Дзюругін, — найголовніший обов'язок — учитися. І ми ніколи не повинні забувати про це. Дуже приємно, що третю чверть ми закінчили без жодного відстаючого. Десять комсомольців у табелях успішності мають п'ятірки і четвірки. А всього кілька чоловік — по одній-дві трійки. Та як мало ми робимо для того,

щоб сірська трійка завжди зникла з наших класних журналів.

Лекторська група в класі налічує чотирьох комсомольців. Робота ж її відчувається не тільки у своєму колективі, а й у всій школі. З великим задоволенням слухають розповіді своїх товаришів у 6-му «В» і 8-му «В» класах про країну РЕВ, безплатне навчання в Радянському Союзі, стапи розв'язку десятиї п'ятирічки...

Марія Кональова і Санко Зозуля — загонові піонервожати в 3-му «В» класі. Доручення обох припало до душі. Особливо цікаво проводять з молодечим засідання клубу «Чомучка».

Давно існує міцна дружба учнів з хлопцями і дівчатами зі спеціального конструкторського бюро заводу «Червопа зірка». Не раз проводили спільні комсомольські збори, влаштовували вечори, обмінювалися концертами. До 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна учні чекають своїх вожатих-виборників на спільні урочисті комсомольські збори. Раніше старші друзі дуже часто з'являлися в школі, але в третій чверті вони чомусь зовсім забули про своїх підопічних.

А ще на своїх зборах дев'ятикласники аналізували роботу редколегії, групи політінформаторів санітарної комісії, говорили про спортивне життя класу, своє дозвілля і відпочинок. Недоліків не приховували. Причому це був не просто перелік упущеного і недоробленого. Подавалися конструктивні пропозиції. Ось хоча б таке. До ювілею вождя пошкільна група класу готуватиме нарис «Ленін і наш край». 22 квітня з урочистістю обставити цю рукописну книгу буде подаровано шкільній ленінській кімнаті. Хлопці і дівчата також вирішили підтримати учасників операції «Зелене убрання Вітчизни» і в день «червоної суботи» в одному з кутків нашого міста з'явиться нова алея. Вона посітиме ім'я героїв-спартаківців.

Т. СТОРОЖУК.

7 КВІТНЯ — ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ЗДОРОВ'Я

[Репортаж «Майстри здоров'я» — розповідь про тих, хто стоїть на сторожі здоров'я людей, — читайте на 4-й сторінці].

ЦЯ НЕПРОСТА ПРОСТА РОБОТА

Професію продавця інсді визначають не дуже симпатичними епітетами на кшталт «прозаїчна», «буденна», «нецікава» тощо. Але погодьтесь, що коли людина не любить своєї роботи, то їй нудно працюватиметься будь-де.

Продавець виконує на перший погляд нескладну роботу: пропонує товари, розставляє їх на полиці, подає їх покупцям і таке інше. Та це уявлення спрощене. А тому я хочу трохи розповісти про наш комсомольсько-молодіжний колектив відділу чоловічого модельного взуття. Придивіться уважніше до наших двох залів. Невже

вам в очі не кинуться ажурні, оформлені карбуванням стелажі, між якими виграють живою веселою квіткою? До речі, вони висаджені і виплекані нашими руками.

Взуття і квіти, — все одне що дьоготь і повітря, подумають скептики. Але не спішіть із висновками. Адже естетика виробництва починається там, де закінчується байдужість у ставленні до свого робочого місця, щоденних обов'язків. Отже де квіти — там і настрій. Де настрій — там і працюється краще.

Цей рік наш колектив почав по-ударному, виконавши виробничий план січня на 104,5 процента. До речі, 8 Березня ми відпрацювали з комсомольським вогником, зароблені за цей день кошти передали у Фонд миру...

Настрій наших буднів визначається першочерговою якістю обслуговування покупців. Наш магазин відвідують молоді й літні, місцеві і приїжджі.

ВСЕСОЮЗНА
ЛЕНІНСЬКА
ПОВІРКА

До кожного з них треба знайти свій підхід, будучи при цьому у якійсь мірі психологом.

У першому залі нашого відділу є спеціальний куточок для покупців. Тут і книга вивчення запитів покупців. У ній записані прізвища і адреси інвалідів Великої Вітчизняної війни та людей пенсійного віку, яким важко навідуватися у наш магазин і яких ми обслуговуємо вдома. Ім завжди приходять на допомогу мої подруги по роботі: комсомолки Галина Тороп, Любов

Колєда, молоді продавці Галина Баркар і Тетяна Власенко. Ми намагаємось працювати під девізом «Обслуговувати — значить приносити людям радість». А це непросто.

Наближається світла дата нашого народу — 110-річниця від дня народження В. І. Леніна. Їм вирішили відзначити ударною працею шістнадцяти трудових тижнів. Слова свого ми дотримали. З цим завданням впоралися достроково, адже всі перед ювілейні будні ми працювали з випередженням виробничого графіка.

Це — наш скромний вклад у вінок всенародної слави Іллічу.

Л. ЗЕЛІНСЬКА,
зав. відділом чоловічого взуття магазину «Будинок взуття».

На знімку: молоді продавці. Верхній ряд — Галина ТОРОП, Людмила РЕЗНИКОВА; нижній ряд — Галина БАРКАР, Людмила ЗЕЛІНСЬКА, Тетяна ВЛАСЕНКО і Любов КОЛЄДА. Фото М. ХОРЕНЖЕНКА.

ПОШТА

165

З дня березневого випуску «Вітрила» отримали 165 листів. Ірина Блохіна, дев'ятикласниця із Світловодська, пише про проблеми, що виникають у роботі міського клубу для старшокласників «Ровесники». Володю Прокопенку із с. Павлогірівки Бобринецького району хвилюють питання дружби в класі, якої в його восьмому класі немає. Десятикласники 13-ї середньої школи м. Кіровограда С. Горшнінов, Е. Соломко та Р. Вавренюк написали колективну подяку своїм учителям, які вчили їх довгі десять років. Є нові відгуки на лист А. Бабича «Чи має рацію мама?». Продовжують надходити листи у відповідь на січневий огляд пошти «Вітрила» «Ця неспокійна й вічна тема».

Велике спасибі всім вам, друзі!

ВІТРИЛА № 4

Сторінка для старшокласників

Цієї зірки ти не знайдеш у жодному астрономічному довіднику, на жодній зоряній карті неба. Але, як не дивно, вона існує. Це зірка, що висвічує весь шлях людини довжиною в життя. І нічого тут не заперечити, адже знання, котрі дає тобі школа, допомагають прокладати шлях у дорослий самостійний світ. У школі, ти усвідомлюєш, що означає справжня захопленість, і вчишся не тільки мріяти, фантазувати, а й працювати, добиватися, відкривати...

Школа вчить — ти вчишся. І від тебе насамперед залежить, скільки знань, скільки тепла подарує вона. Кожні 45 хвилин — це і нові знання, і пошук, і вимогливість до самого себе. Непомітно ти відчуваш, що і розв'язувати, і винаходити, і пізнавати самому стає щодалі цікавіше, необхідніше.

ОТЖЕ, ім'я цієї зірки — Школа. У кожного вона, зірка,

ШКІЛЬНА ПЛАНЕТА

своя — найкраща, неповторна. Саме такою вона і є для учнів десятиріччя № 13 м. Кіровограда.

Навіть фотооб'єкти не зміг відірвати від улюбленої справи дев'ятикласників Юрка Ярмака і Вітю Хомичонка, учня 8 «Б» класу Вадима Колмакова і десятикласника Сергія Матвієнка. Досліди, формули, реактиви і знову досліди...

— Хімія — наука незвичайна, ніколи не набридає, навіть тоді, коли нічого не виходить, — напівжартома кажуть хлопці.

А якщо серйозно, то всі четверо — учасники цьогорічної республіканської олімпіади юних хіміків. І Вітя Хомичонков виборов друге місце серед учнів дев'ятих класів.

Та і як може набриднути така захоплююча наука, адже Тетяна Василівна Колмакова, вчителька, просто заворожала нас. — Це продовжує розмову Сергій Матвієнко.

... Під час перерви члени шкільного комітету комсомолу, як і завжди, разом. Невідкладні справи, термінові повідомлення? Можливо. А ще — просто потреба порадитись, перекинутися словом. Саме на одній із таких маленьких нарад Олексій Непоменко запропонував:

— Давайте попрацюємо на весняних канікулах. За роками гроші витіку з кишеней на Кавказ, у гори.

Пропозицію підтримали одностайно. І тиждень весняного відпочинку для Андрія Андрієнка, Гени Данильченка, Олек-

сія Непоменка та інших став трудовим.

Знайомтеся: Таня Соколовська, десятикласниця, одна з восьми членів комітету комсомолу школи. Доручень у дівчини багато, але найбільше подобається їй бувати у своїх підшефних — семикласників. Там вона завжди ждана. Таня допоможе блискуче підготувати урок, щоб виправити двійку, заспокоїть розбишак, підкаже, як краще підготуватися до курсу строю і пісні, провести піонерський збір. Словом, у 7 «Б» Таня давно стала своєю.

... Минув ще один день творчих навчання. І зірка на ім'я Школа подарувала тобі частину свого яскравого світла. Згодом, коли ти станеш дорослим, віддаси Батьківщині світло цікавої, розумної, вмілої людини.

Репортаж вели Т. ЖЕЛЕЗНЯКОВА і Л. ЛАПІНЬ (фото).

Люди́ла РОМАНЧУК, Новгородківський район

У Житомирському фармацевтичному училищі (вул. Пушкіна, 44). Київському медичному училищі № 1 (вул. Мельникова, 50). Олександрівському медично-

КЛУБ ПРОФ-ОРИЕНТАЦІЇ «ВІТРИЛ»

КОНСУЛЬТПУНКТ «ОБРІЮ»

«Я дуже люблю малювати і по-доброму заздрю тим, хто вчиться в художніх навчальних закладах. Хотіла б знати адреси кількох таких училищ.

Л. МЕЛЬНИК, м. Олександрія».

На Україні художні училища знаходяться в містах Ворошиловграді (вул. Оборонна, 7), Дніпропетровську (вул. Д. Бєлого, 14), Києві (вул. Кіквідзе, 32), Одесі (вул. Радянської Армії, 14/16).

«Нам, восьмикласникам Ровенської середньої школи Бобринецького району, подобається професія бібліотекаря. В яких вузах можна набути її?»

Надія ДОВМАТ, Любов БАБІНА».

У Київському та Харківському інститутах культури. «Де можна набути професію фармацевта?»

Люди́ла РОМАНЧУК, Новгородківський район

У Житомирському фармацевтичному училищі (вул. Пушкіна, 44). Київському медичному училищі № 1 (вул. Мельникова, 50). Олександрівському медично-

ЗНАЙОМИМО

«Вітрила! Розкажіть, будь ласка, про професію зоотехніка. Хто він такий, сучасний зоотехнік? Василь ПУГАЧ, Опунівський район».

«Мрію водити КамАЗ. Але де можна навчитися цьому? Іван СЕМЕНКО, десятикласник, Знаменський район».

«Хочу дізнатися про професію телефоністки. Де можна її набути?»

Галина ЛИСИЧКИНА, учениця 8 класу Плесо-Козинської восьмирічної школи Білошанського району».

ЗООТЕХНІК

«МОЯ ПРОФЕСІЯ — ПРЕСТИЖНА!»

Ії робочий день починається о шостій. Нашвидку зібравшись, дівчина поспішає на край села, туди, де знаходяться корпуси свиноудільного комплексу. На ній там дає чеканоту її підопічні. Такі симпатичні, крикливі, їх 17 тисяч...

Надія Зінювська працює зоотехніком колгоспу імені Совердова Малоаніського району. Спеціаліст молодий — рік навчання в Харківському зоотехнічному училищі.

«ВІТРИЛА» СТРИВОЖЕНІ

КАРБОВАНЕЦЬ... НА БІБЛІОТЕКУ

Прочитав у минулому випуску замітку «Свято в моєму класі» і вирішив написати.

У мене син — старшокласник. Прошима його не дуже балую, сім'я велика. А недавно він підходить і просить п'ять карбованців. «Для чого?» — питаю. «Вчителів на подарунок». — «Чого тільки ти?» — «Не я, всі скидаються по п'ять». Довелося дати. Не буде ж син виглядати білою вороною. Після свята дізнався — подарували сервіз (вишло у них за 200 карбованців). Хай, думаю, один раз можна.

А то якось зустрічаю товариша, теж батька. Цікавлюсь, як у нього.

— Моя вчора взяла карбованця. У зауча ще і ювілей, усі класи збирають йому на бібліотеку.

Спробував підрахувати, скільки то буде. Багатенько...

Не жаль грошей, жаль, що такі прекрасні весняні свята перетворюються на звичайну складчину. Не знаю, кому приємніше від цього: учням чи вчителям?

Батько.

м. Кіровоград.

ВІД «ВІТРИЛ»: Батько просив не називати його прізвища. Не назвав класу і школи.

А проблема, яку він зачепив у листі, досить-таки серйозна. Адже йдеться про те, як не набираси дедалі більшого поширення (висновок робимо на основі пошти і телефонних дзвінків до редакції).

Давай, старшокласнику, ще раз повернемося до теми «Свято в моєму класі» і поговоримо про неї відверто, по-дорослому. Згода?

ВАША ДУМКА?

Я — ТРІЄЧНИК.

НУ Й ЩО?

Здрастуйте, «Вітрила»! Пише вам безнадійний трієчник Сашко Ш. Вірніше у мене неї трійки і одна п'ятірка — а літератури. На всіх зборах мені кажуть одне: «Сашко, коли ти нарешті підтягнешся, коли відбудуватиш усі уроки? Адже можна мати четвірки». А я не хочу їх мати. Люблю літературу. Так для чого ж мені зубрити заочні Ома чи явище мутації?

Знаю, що таке е. І цього досить! У мене сусід по парті в табелі всі п'ятірки. Але ж із ним і поговорити ні про що. Думаю так: грає добре злати очі, греметь мати пізніше улюблену справу, ніж бути «середнім відмінником».

Я б не писав до вас, та скоро класні комсомольські збори. Де мене знову «обговорюватимуть». А комсорг мене вважав лідером. Прошу «Вітрила» розсудити нас.

Сашко.

ПРОПОЗИЦІЯ

У травні радянський народ відзначатиме 35-річчя перемоги над німецько-фашистськими загарбниками.

Пропоную оголосити конкурс «Вітрил» на кращий твір на тему «РОЗДУМІ БІЛЯ ПАМ'ЯТНИКА НЕВІДОМОМУ СОЛДАТОВІ». Цікаво, про що думають мої ровесники у хвилину вшанування пам'яті загиблих!

Валентина ШУЛЬГА, учениця десятого класу Липовеньківської середньої школи Голованівського району.

ВІТАЄМО!

Нинішні весняні канікули для багатьох старшокласників області були випробуванням їхніх сил у науці. На республіканських предметних олімпіадах демонстрували свої знання юні математики, хіміки, біологи, літератори...

У Кіровограді змагалися юні математики. Семикласниця середньої школи № 13 обласного центру Маргарита Грінберг завоювала диплом другого ступеня, а учень дев'ятого класу цієї ж школи Ігор Машин одержав спеціальний приз обкому комсомолу. Приз «Наймоłodшому учасникові олімпіади» вручено учневі сьомого класу Добровеличківської восьмирічної школи Ігорю Пузирею.

Порядували своїми успіхами і юні літератори, друге місце серед яких виборов дев'ятикласник з м. Світловодська Анастасій Венцовський, третє — учениця десятого класу Кіровоградської середньої школи № 34 Олеся Семенець. Вони ж та учениця десятого класу середньої школи № 6 м. Кіровограда Маргарита Суворінова показали найкращі знання з мов.

Місто шахтарів Горлівка гостинно зустрічало юних знавців іноземної мови, які на республіканську олімпіаду зібралися вперше. Перше місце завоювала наша землячка, учениця восьмого класу СШ № 34 м. Кіровограда Надія Брєнька.

«Вітрила» щиро вітають усіх учасників республіканських олімпіад. Дальших успіхів вам, друзі!

ДИСК-ЗАЛ «ВІТРИЛ»

ДИСК-ПРЕМ'ЄРИ

ЛАРЕАТ фестивалю «Червона гвоздика-77» Жанна Родзественська (перша премія), знайома колекціонером грамплатівок лє виконавця ролей Зірки і Тереса в рок-опері О. Рибникова «Зірка і Тереса». Хлопцю Мудріті та пі-

АБІТУРІЄНТИ, УВАГА!

Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти СРСР затвердило правила прийому до вузів на 1980 рік

Як повідомили кореспондента ТАРС у Мінусі СРСР, допущення, внесені до правил прийому, відображають завдання, що впливають з постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальший розвиток вищої школи і підвищення якості підготовки спеціалістів». Мета нововведень — повніше забезпечити висококваліфікованими кадрами швидко зростаючі галузі народного господарства.

Встановлено додаткові пільги молоді, яка закінчила школу із золотою медаллю, а також випускникам середніх спеціальних і середніх професійно-технічних навчальних закладів, що мають дипломи з відзнакою. Вони дістали право вступати у вузи без конкурсних екзаменів на гостродефіцитні спеціальності металургійної, гірничої і нафтодобувної, газової промисловості, будівництва, транспорту, сільського господарства та інших провідних галузей народного господарства країни. Ці пільги не поширюються на абітурієнтів, які подаватимуть заяви у вузи Москви, Ленінграда, Києва, а також у вищі навчальні заклади союзних республік Закавказзя і Молдавії.

Особи, які вступають на гостродефіцитні спеціальності і мають у документі про середню освіту середній бал не нижче чотирьох з половиною, складають два екзамен з профільних дисциплін. Абітурієнти, що набрали не менше восьми балів зараховують до вузу. Коли ж по одному з названих предметів він дістане оцінку «три», то повинен скласти всі інші екзамен.

У правилах є доповнення про прийом на сільськогосподарські спеціальності. На денне навчання на гостродефіцитні сільськогосподарські спеціальності зараховують переважно абітурієнтів, які постійно проживають у сільській місцевості. Поза конкурсом на сільськогосподарські спеціальності заочних відділів вузів приймають осіб, які закінчили середні спеціальні сільськогосподарські навчальні заклади і дістали на правління в інститут від колгоспів, радгоспів та інших державних підприємств сільськогосподарства для навчання за профілем роботи.

У зв'язку з проведенням XXII Олімпійських ігор змінені стро-

ки вступних екзаменів на денні відділи вузів міст, де відбуваються спортивні змагання. В Москві, Таллінні, Мінську документи прийматимуться з 20 червня по 31 липня. Вступні екзамен в Москві і Таллінні — з 20 серпня по 10 вересня, у Мінську — з 10 по 25 серпня. Першокурсники почнуть навчання: в Мінську — 5 вересня, в Москві і Таллінні — 15 вересня.

Слід підкреслити, що в прийомі іногородньої молоді у вузи олімпійських міст ніяких обмежень не буде.

Гуртожитки, тим, хто вступає в навчальні заклади Москви, надаватимуть лише з 15 серпня. Тому документи про прийом треба заздалегідь висилати поштою з оголошеною ціною.

Прийом у заочні інститути і на заочні відділи вузів Москви іногородньої молоді в травні — серпні 1980 року проходитиме у філіалах і навчальних консультантських пунктах, розташованих за межами столиці. Про місце і строк проведення вступних екзаменів вузи повідомлять своїх абітурієнтів заочно.

РОБІТНИК

ТИ ПРИЙШОВ У КОМБІНАТ

Щороку наш комбінат випускає близько півтора тисячі спеціалістів. Серед них тільки 750 — 800 шоферів категорії «В» і «С» («В» — водії-професіонали легкових автомобілів, «С» — вантажників), які поповнюють автотранспортні господарства області. Ведемо також підготовку і перепідготовку на 2 і 1 клас, підвищуємо кваліфікацію шоферів і вантажників. Це дає змогу добре проводити заняття з правил дорожнього руху, лабораторні роботи.

У цьому — велика й копітка праця майстрів і викладачів, курсантів-раціоналізаторів. Традиційними стали у нас поїздки на автозаводи, передові автомобілістів цієї марки.

У тих, хто побував у нашому комбінаті, гадаю, лишаються непогані враження про роботу колективу. Нам є про що розповісти і що показати. У класах — прекрасне обладнання, посібники для практичного навчання — від електронізованих таблиць до діючих моделей та агрегатів сучасних марок автомобілів. Це дає змогу добре проводити заняття з правил дорожнього руху, лабораторні роботи.

У цьому — велика й копітка праця майстрів і викладачів, курсантів-раціоналізаторів. Традиційними стали у нас поїздки на автозаводи, передові автомобілістів цієї марки.

А. КРУПСКИЙ.

Експедиція «МК»
«Подвиг»

Наш конкурс
«Вітчизни
вірні сини».

Сокіл із Хмельового

6 квітня минає 50 років з дня заснування найвищої нагороди СРСР — ордену Леніна. Подаємо розповідь про нашого земляка Т. П. Литвиненка, що удостоївся цієї високої нагороди.

Уважно вчитуюся в лист, написаний дрібним почерком. Пише Герой Радянського Союзу Іван Тимофійович Тушев, який нині у відставці й мешкає в Краснодарі. Ось що він розповідає:

«Запеклі бої в небі Ленінграда восени 1943 року. За кілька днів ми втратили двох штурманів полку, двох командирів ескадрильї. На посаду штурмана винищувального авіаполку було призначено Т. П. Литвиненка. Прийшов він до нас після двох років лікування в госпіталі. Вже потім дізналися, що про його повернення в авіацію не хотіли й слухати ні лікарі, ні командний склад. А він усе ж повернувся, добившись дозволу у самого маршала авіації Новикова...»

Три доби він з переламаною ногою чекав допомоги. А вона не йшла. Лише одного дня надвечір шугонули в небі два наших винищувачі. Літкі кровили, голова паморочилася. Повз. Передіхне трохи і знову вперед, у бік наших позицій. Був кінець вересня. В цей час ночі під Ленінградом прохолодно. То лише холодною россою і вгамовував спрагу. Жадібно смотав поховклі травинки — і йому здавалося, що пив смачну воду із сільської криниці. Чувся запах яблук з батьківського саду, що в далекому Хмельовому. Він був на нейтральній смузі. Чи знайдуть його? На скільки часу у нього вистачить сил? Захотілося спати — і поринув у сон, глибокий, міцний. Дуже боліла нога...

— Ну, тепер болітиме менше. Надіюсь, друже, танцювати будете, — над семам вухом голос.

Розплющив очі. Білі халати, запах йоду й ефіру. «Дома, у своїх, дома...» Дві спльози скотилися по неголеній щоці. Попереду були два нелегких роки лікування. Воно ускладнювалося тим, що під час евакуації госпіталі налетіли ворожі літаки і скинули смертоносний вантаж на беззахисних людей. Вибуховою хвилю Литвиненка викинуло з вагона — повторний перелом ноги. Ленінград не здавався, відважні радянські соколи хоробро боронили його небо... Медики наполягали на своєму: «З пошкодженням ноги, яка не згинається в коліні, про кабінку літака забудьте». А сокіл рвався в бій...

У нагородному листі на Героя Радянського Союзу Т. П. Литвиненка командир 191-го винищувального авіаційного Червонопрапорного полку гвардії майор Грінченко писав: «Майор Т. П. Литвиненко з початку 1944 року здійснив на Ленінградському й Карельському фронтах 129 бойових вильотів. Провів 41 повітряний бій, збив 20 літа-

ків противника: двадцять Ю-87, три ФВ-190, три ME-109 та ін. Окрім особистої відваги, хоробрості й майстерності, він виявив високу тактичну грамотність і вміння командувати в бою...»

Це те, що нам відомо про бойову біографію Трохима Панасовича вже після важкого поранення. А до цього? Закінчивши п'ять класів сільської школи, працював Трохим п'ять років на цукрозаводі. 1930 року залишив рідне село Хмельове Маловисіківського району, поїхавши навчатись на курси ЦК ВЛКСМ. Згодом працював в апараті Знаменського райкому комсомолу. Вступив у члени ВКП(б). В жовтні 1933 року він уже курсант школи льотчиків. Літати почав з 1935 року. За бойові заслуги у фінській кампанії його нагородили орденом Леніна. А вже у Велику Вітчизняну до нього додалися два ордени Червоного Прапора, Олександра Невського, багато інших орденів та медалей.

1946 року підполковник Т. П. Литвиненко вийшов у відставку через стан здоров'я. 1963 року наш земляк помер. У Києві живе дружина Героя Ольга Петрівна Литвиненко. Батькову професію успадкували обидва його сини. Старший, Володимир, став військовим, а молодший, Олег, — штурманом цивільної авіації. В сім'ї бережуть пам'ять про відважну людину, послідовника Мересьєва...

В одному з ленінградських музеїв на білому мрамурі золотими літерами написано: «У тривалій, найтяжчій з воєн в історії нашої Батьківщини радянський народ здійснив подвиг, подібного до якого ще не знало людство». І тут же золотими літерами виведено імена тих, хто відзначився в боях за місто Леніна. Серед цих імен і ім'я нашого земляка, Героя Радянського Союзу Трохима Панасовича Литвиненка, все життя якого можна назвати подвигом. Про фронтові будні льотчика Литвиненка розповідається в книзі нарисів «Соколи», котру випустив у світ Ленінград.

Свій лист однопольчанин Т. П. Литвиненка Герой Радянського Союзу І. Т. Тушев закінчує так: «Це було під Нарвою. Трохим повісив хлопця на висоті трьох тисяч метрів. У бою він збив ворожу машину, гнався за ним, поки той не врізався в землю. Другого дня Литвиненку вручили рештки збитого ним літака. Про це й написала фронтова газета. І та ще один примірник зі статтею під заголовком «Кривий льотчик» зберігаю й досі, як дорожу реліквію, як пам'ять про вашого славного земляка».

Сподіваюся, що пошук, початий мною, продовжать земляки Т. П. Литвиненка з Маловисіківського району. І тоді ми з радістю прочитаємо нові сторінки з героїчної біографії героїчної людини.

О. РЯБОШАПКА, краснавець.

мовича Лумиша, завідувачу другим терапевтичним відділенням Тетяну Василівну Багайлюк, лікаря-окуліста вищої категорії Нелю Олексіївну Курягу та інших. Їхніми чуйними руками і щирим серцем здобувається нелегка перемога над хворобою. Тепле слово подяки мені хочеться сказати й на-

Сьогодні, напередодні 35-ї річниці Великої Перемоги, будні наших медичних працівників набувають особливої значущості. Адже брак у нашій роботі недопустимий. Лікар, як і мінер, не має права помилятися. У всіх нас є тільки одне право: приходити вчасно на допомогу нашим славним ветеранам війни, людям, які, не шкодуючи власного життя, відстояли мир і свободу на землі. Вони — наша совість, честь

Леніна і 35-річчя Великої Перемоги.

У народі нас називають майстрами здоров'я. Це високе визнання, і його можна виправдати тільки чесною і самовідданою працею. В цьому — наш громадянський обов'язок і наше поклоніння. Професія лікаря — найвідповідальніша і найгуманніша. І саме тому вона найнеобхідніша. Користуючись нагодою, я хочу від душі поздоровити всіх своїх колег із Всесвітнім днем здоров'я, побажати їм творчої наснаги, міцного здоров'я (воно потрібне й лікарям) і високої долі. Хай вам завжди щастить!

Л. НАГОРНИЙ, начальник Кіровоградського госпіталю для інвалідів Великої Вітчизняної війни.

На знімках: секретар комсомольської організації госпіталю Наталія Хорленко (1-а стор.); загальний вигляд госпіталю; лікування електросном; старша медсестра Наталія Мрихіна.

Фото В. ГРИБА.

МАЙСТРИ ЗДОРОВ'Я

адресу нашої чудової молоді. Комсомольська організація госпіталю налічує 26 членів ВЛКСМ, її очолює лікар-невропатолог Наталія Хорленко. Комсомольський ватажок, незважаючи на свою молодість, устигла зарекомендувати себе як тямущий спеціаліст і прекрасний організатор. Власне, спеціальність лікаря — це покликання. Випадкові люди у нас працювати не можуть.

І як приємно чути сердечні відзиви на адресу комсомолок медсестер Людмили Ігнатівної, Лариси Гончарової, Людмили Гиль та багатьох інших.

і гордість. І за них ми в одвіт не тільки перед сьогодинішнім днем, а й перед застрашеним тем.

Наш госпіталь розрахований на 250 ліжок. Розташований він у чудовому місці на околиці Кіровограда. І нині, коли весна входить на територію лікарні повноправною господаркою, мені хочеться від щирого серця побажати всім хворим якомога скорішого одужання, своїм колегам — бадьорості і довголіття. Адже цього-річна весна несе на своїх дзвінких крилах такі знаменні події в житті нашої нації, як 110-а річниця з дня народження В. І.

випадкові люди у нас працювати не можуть.

І як приємно чути сердечні відзиви на адресу комсомолок медсестер Людмили Ігнатівної, Лариси Гончарової, Людмили Гиль та багатьох інших.

випадкові люди у нас працювати не можуть.

Фото В. ГРИБА.

ФУТБОЛ

ВИСОКОСТІ ТОБІ, „ЗІРКО“!

Нинішній, олімпійський рік для футболістів офіційними псевдонімами почався дуже рано. Наприкінці лютого на стадіоні вийшли учасники розіграшу Кубка Радянського Союзу. І ось закінчився його третій етап — чвертьфінал. У півфіналі, що відбудеться 30 травня, боротьбу за кришталевий приз вітчизняного футболу продовжать московський «Спартак», тбіліське «Динамо», донецький «Шахтар» і динамівці Києва.

Перші удари по плямистому шкіряному м'ячу в сорок третьому чемпіонаті країни зробили в остан-

ній день березня колективи першої ліги. В четвер 3 квітня підняли прапор змагань клуби вищої ліги. А сьогодні в боротьбу вступають спортсмени другої ліги. Як ми вже повідомляли, кіровоградська «Зірка» виступатиме в українській зоні, де крім неї гратимуть ще двадцять два колективи.

Федерація футболу України затвердила заявку на склад «Зірки» в нинішньому сезоні. До нього включені: воротарі — Валерій Музичук, Борис Філатов, захисники — Станіслав Бабенко, Михайло Порошин, Олександр Смиченко, Володимир Хропов, Валерій Самофалов, півзахисники Юрій Касюк, Андрій Гошкодеря, Олег Твердохлєб, Микола Голик, нападуючі — Сергій Носков, Олександр Алексєєв, Леонід Маслов, Ренат Алтишев, Ігор Коваль і Євген Володін. До речі, останні два 1962 року народження.

Побажасмо ж «Зірці» щасливого старту.

БОКС

Золотий ужинок Володимира Долгуна

Першість СРСР серед юніорів 1961—1962 років народження протягом п'яти днів проходила на рингу білоруського міста Гродно. За звання найсильніших вели боротьбу близько 160 представників шкіряної рукавички з багатьох міст країни. Серед них своє вміння демонстрував і студент-першокурсник факультету фізичного виховання педінституту імені О. С. Пушкіна, майстер спорту Володимир Долгунь. Він упевнено, на високому технічному й тактичному рівні провів усі бої і заслужено став переможцем серед атлетів своєї вагової категорії. Його нагородили золотою медаллю і дипломом першого ступеня Всесоюзного спорткомітету. Нашого земляка включили до збірної молодіжного колективу Радянського Союзу.

В. ШАБАЛІН.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Кому світила «Кримська весна»?

Всесоюзні юнацькі змагання легкоатлетів наприкінці квітня відбулися в Ялті, на стадіоні товариства «Авангард». У цих стартах узяли участь і вихованці тренера В. К. Іванця з Кіровоградської ДЮСШ спортивного клубу «Зірка». Дев'ятикласник школи № 5 обласного центру Олена Ковальова стрибнула в довжину на 5 метрів 86 сантиметрів. Цей результат на 14 сантиметрів нижчий за норматив кандидата в майстри спорту. За перше місце Ковальову нагородили пам'ятним призом.

Учень кооперативного технікуму імені Сая Любова Олександрова, що виступав поза заліком на біговій дистанції 400 метрів, теж не мала собі рівних. Його результат 59 секунд.

В. ТВЕРДОСТУП.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ВЛКСМ Украины.

На українському мові.

БК 02383.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

наша адреса

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Індекс 01197.

Зам. № 180.

Тираж 54250.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гніпки, 2.